

Er "Hytten" (The Shack) en kristen bog?

Bogen "Hytten" eller "The Shack" af William Paul Young er blevet en bestseller i særklasse, da den i dag er solgt i flere millioner eksemplarer. Jeg blev spurgt af oversætteren af bogen (Steffen Boeskov), om jeg ville lave en anmeldelse af den. Han vidste godt at jeg var uenig med bogen, men har på trods af dette, ønsket at jeg skulle lave en anmeldelse. Det er så hermed gjort, og jeg takker Steffen for den mulighed han gav mig.

"The Shack" har fået status som en kristen bog. Efter at have læst den, må jeg konkludere at det ikke er en bog som jeg kan anbefale kristne. Jeg kan faktisk ikke anbefale den til nogen. Det skyldes at den ikke bygger på bibelsk kristendom. Men på noget der minder langt mere om New Age tankegang, og folks individuelle følelser. Men lad mig vise hvorfor jeg ikke kan anbefale bogen.

Baggrunden

Bogens hovedperson er en moden mand ved navn Mack. Han har nogle traumer som han har svært ved at komme af med. Det kan man nu godt forstå, for det skyldes at hans datter engang blev bortført, mishandlet og slået ihjel af en seriemorder. Alt dette skete på en ferie som hans familie engang var på. Dette er en sørgelig historie, men noget som der bliver dvælet rigtig lang tid ved i første del af bogen. Denne kraftige fokus på Macks traumer, betyder at den ukritiske læser får en sympati for Macks mentale tilstand. Derfor bliver det også nemmere for læseren, at åbne sig for de løgne om Gud som bogen senere kommer med.

På et tidspunkt får Mack et brev, hvor gud inviterer ham op i den hytte hvor hans datter blev slået ihjel. Det får ham naturligvis til at undre sig, og han tror i første omgang at der er nogen der driver gæk med ham. Men alligevel vælger han at tage derop, for hvad nu hvis det er gud som har inviteret ham. Årsagen til at jeg skriver gud med lille g, og ikke med stort, er at det viser sig det ikke er bibelens Gud som Mack møder i hytten.

Mack møder "Gud"?

Mack tager op til hytten hvor en stor afroamerikansk kvinde tager imod ham. Den kvinde påstår at være gudfader, og bliver ofte kaldt Papa. Allerede her burde den opmærksomme læser tænke der er noget galt. Men der bor flere i hytten. Der er en asiatisk kvinde ved navn Sarayu som er svær at fokusere på, fordi hendes tøj hår m.v. er som vind der blæser. Hun viser sig at skulle være helligånden. Så er der selvfølgelig den sidste del af guddommen, som ganske rigtigt hedder Jesus. Han er en afslappet jødisk tømrer med moderne tømrertøj på.

Mack begynder at være sammen med de tre personer, og forsøger at finde ud af hvem de er, og hvad de vil ham. Flere gange spørger Mack skeptisk ind til flere relevante områder. Og det interessante er at Macks spørgsmål ofte har sit udgangspunkt i bibelen. Men til de spørgsmål viser de tre guddomme (særligt papa) at sige noget modsat. Med andre ord har denne papa sat sig ud over bibelens ord, og påstår ting som ikke kan udledes af skriften. Men det lyder fint når papa siger det. Det lyder åndeligt og tankevækkende, men ikke desto mindre er det udtalelser som forsøger at underminere Guds ords autoritet. Her er et eksempel fra side 119:

"Men hvis du er Gud, er det så ikke dig der hælder skåle af harme ud over verden og kaster folk i brændende ildsøer?" Mack kunne igen føle en dyb vrede vælde frem. Den skubbede spørgsmålet foran sig, og han var en lille smule ærgerlig over sin mangel på selvbeherskelse. Men han spurgte alligevel: "Helt ærligt, nyder du ikke at straffe dem der skuffer dig?"
Papa holdt inde med sine forberedelser og vendte sig imod Mack. Han kunne se en dyb bedrøvelse i hendes øjne. "Jeg er ikke den du tror jeg er Mackenzie. Jeg behøver ikke at straffe mennesker for synd. Synden er straf nok i sig selv, den fortærer dig indefra. Det er ikke mit mål at straffe synd; det

er min glæde at kurere den.

Papas svar er en blanding af noget der er sandt, og noget som ikke er sandt. En ganske typisk måde for djævelen at forføre folk på. Det lyder lækkert når papa siger at det ikke er målet at straffe synd, men at kurere den. Noget man muligvis godt kunne forsvare. Men når det bliver sagt sammen med at Gud ikke behøver at straffe mennesker, og at synden er straf nok i sig selv, så er det tydeligt at dette ikke er den bibelske Gud. Macks udgangspunkt, at Gud hælder skåle af harme ud over jorden, er på trods af vores ønske om at Han ikke gør det, sand. Dertil er synden ikke straf nok i sig selv. Se blot hvordan mennesker elsker at leve i synd. Nej synden er ikke straf nok for dem, for de elsker den. Dertil er bibelen ganske klar, Gud vil straffe syndere fordi de har brudt Hans hellige og retfærdige lov. Men det er ikke noget den gud som Mack møder, går ind for. Bibelen siger klart at Gud er retfærdig, og hvis William Paul Young har ret i at Gud ikke er retfærdig så var der ikke nogen grund til at Jesus døde på korset. Hvilket bl.a. kan udledes af Romerne 3.25-26: *"Ham gjorde Gud til sonoffer ved troen for at vise sin retfærdighed, fordi han havde ladet de tidligere syndere ustraffede, dengang han bar over med dem, for i den tid, der nu er inde, at vise sin retfærdighed, så Han selv er retfærdig og gør den retfærdig som tror på Jesus."*

Men Mack bruger nogle dage sammen med de tre gudspersoner. Han taler med dem enkeltvis og han er sammen med dem i fællesskab. Når de er sammen i fællesskab er der noget "slå hinanden på låret og grin til man flækker" over de tre gudspersoner. De har det bare så sjovt sammen. At forfatteren forsøger at vise at de tre personer i guddommen har et tæt fællesskab, er isoleret set ikke noget problem. Men måden de er sammen på og taler med hinanden på er problematisk. De griner af hinanden og driller hinanden og Mack synes deres måde at være sammen på er mærkværdig. Det burde læseren også synes. Mack spørger på et tidspunkt ind til dette, da han mente at der i guddommen var en hierarki som viser at faderen er den der bestemmer. Til det svarer papa:

"Mackenzie, vi har ikke nogen højeste autoritet blandt os, kun enhed."

Efter dette har de en snak som viser at denne gud ikke er tilhænger af autoriteter, og hierarkiske systemer. Igen noget som der ikke er grundlag for at finde i bibelen. Dertil viser bibelen gentagne gange at Faderen er den øverste autoritet. Jesus siger selv at han kun taler det Faderen har påbudt Ham (Joh 12.49).

Skal man bliver kristen for at blive frelst?

På side 183 har Mack og Jesus en samtale. Hvor Jesus siger følgende til Mack:

*"De der elsker mig kan være buddhister; eller mormoner; baptister eller muslimer; nogle er demokrater, andre republikanere, og andre er ligeglade. Adskillige er ikke en del af en religiøs institution eller kirke. Der er mennesker, der følger mig, som er mordere, og mange er selvretfærdige. Nogle er bankmænd og bookmakere, amerikanere og irakere, jøder og palistinænsere. **Jeg har intet ønske om at de skal blive kristne**, men jeg ønsker at være med i deres forvandling til min Papas sønner og døtre, til mine brødre og søstre, til mine elskede"*

Så Jesus har intet ønske om at disse som bibelen kalder fortabte uden Gud, skulle blive kristne. Han ønsker blot at være med i deres forvandling. Det her er meget problematisk, og viser at forfatteren af bogen ikke har nogen forståelse for at der kun er en eneste vej til Gud, og det er kun igennem Jesus Kristus og omvendelse til Ham at man kan blive frelst. I dette tilfælde bliver frelse noget diffust, noget som alle kan påstå de er, fordi de er i "en forvandling". Forfatteren viser sig her at gå langt ud over skriften.

Jesus taber en skål

En lille begivenhed i bogen som umiddelbart virker uskyldig fordi den gør Jesus mere menneskelig, og dermed til en som jeg har nemmere ved at forholde mig til. Det sker i starten af kapitel 7 side

104. Mens Mack står på sit badeværelse hører han en lyd:

”Pludselig blev hans dagdrømmerier afbrudt af et højt brag. Det kom fra køkkenet og Mack stivnede. Et øjeblik var der helt stille, og så, ganske uventet hørte han højlydt latter. Han forlod badeværelset og stak nysgerrigt hovedet ind i køkkenet.

Mack blev chokeret over den scene, der mødte ham. Jesus havde tilsyneladende tabt en stor skål med en eller anden form for dej eller sauce på gulvet, og det var ud over det hele. Det måtte være landet i nærheden af Papa, for det nederste stykke af hendes bare fødder var indsmurt i den klæbrige stads. De grinede så meget at Mack var i tvivl om de trak vejret.”

Senerehen da de spiser siger Papa:

”Vi skulle have haft en lækker japansk sauce, men fedtfinger derovre” Papa nikkede over mod Jesus, ”ville lige se om den kunne hoppe”

”Hov hov” svarede Jesus i et påtaget forsvar. ”Mine hænder var fugtige. Det var et uheld.”

Og hvad er der så galt i denne lille delhistorie i bogen? For det virker da lidt uskyldigt. Hvis det var almindelige mennesker vi hørte om her, ville det ikke være et problematisk afsnit. Hvis mennesker ser igennem fingre med hinandens småfejl som dette, ville mange ting ganske rigtigt være nemmere. Men sagen er den at det vi ser er Jesus der laver en fejl, og ikke nok med det, de tre gudspersoner sidder og laver sjov med det bagefter. Forsøget med denne delhistorie er at gøre Jesus mere menneskelig, hvilket kan være udmærket, men det sker ved at gøre Ham fejlbarlig. Hyttens Jesus fejler, og man tager ikke fejl alvorlig i guddommen. Man griner bare af det.

Der er en mangel på guds frygt, når man forsøger at give Jesus et image af en mand som dig og mig, der kan fejle. Jesus fejlede ikke, om Han nogensinde har tabt noget på gulvet eller ej, ved jeg ikke, og har heller ikke brug for at vide det. For skriften siger ikke noget derom. Og da skriften er fuldt ud troværdig og tilstrækkelig har vi ikke brug for den information. Forfatteren gør Jesus til en der fejler ligesom vi fejler. Her sker det bare på et uskyldigt område, men problemet er det billede som læseren sidder tilbage med af Jesus. For det er ikke længere et billede der er i overensstemmelse med skriften. Vi har et billede af en Jesus som kan lave fejl ligesom vi selv kan. Den Gud som skabte universet og opretholder det, er her ikke i stand til at bære en skål. Det medfører nogle alvorlige konsekvenser for ens gudsbillede, og sætter begrænsninger på hvad Gud er i stand til.

En anden gud

Men sådan er der flere ting som viser at de tre personer som skulle gøre det ud for guddommen, ikke er baseret på bibelens ord. Dermed overtræder William Paul Young det andet af de ti bud.

”Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst oppe i himlen eller nede på jorden eller i vandet under jorden. Du må ikke tilbede dem og dyrke dem, for jeg, Herren din Gud, er en lidenskabelig Gud.” Anden mosebog 20.4-5

Young ”maler” nemlig et helt andet billede af Gud end det vi ser i bibelen. Bibelen har et ord for det, nemlig afgudsdyrkelse, og det har aldrig været i orden. Hverken i det gamle eller det nye testamente. Det billede han ”maler” er i stedet en gud der er skabt i vores billede. Det er ikke tale om den Gud der har skabt os i Sit billede.

Hvem kan læse den bog?

Efter og under læsningen af ”Hyttens” blev jeg mere og mere overbevist om at man ikke kan læse den bog og se den som en god bog, hvis man er født på ny kristen. En sand kristen har en salvelse inden i, som vil vise os at der er noget galt. Det er det Johannes taler om i sit første brev kapitel 2.27:

”Men i jer bliver den salve, I har fået fra ham, og I har ikke brug for, at nogen skal lære jer noget;

men da hans salve lærer jer alt – og det er sandt og uden løgn – skal I også blive i ham, sådan som den har lært jer. ”

Jeg kan dog godt forestille mig at nogen kristne har valgt at overhøre den salvelse som viser dem at der er noget galt. Det kan jo være svært for nogen at tro på den indre overbevisning som er i overensstemmelse med skriften, når ens pastor eller andre fremtrædende folk fra kirkerne har udtalt sig positivt om denne bog. Udtalelser som viser at disse folks forhold til Guds ord og dermed Gud, på trods af deres berømmelse i kirkerne, ikke hviler på skriften, men på følelser. For denne bog er en der bygger på følelser, og ikke på det som Gud har åbenbaret i sit ord.

11 problematiske punkter

Nedenunder vil jeg vise hvad der ellers står i denne bog, som ikke er i overensstemmelse med bibelen. Vel at mærke punkter der skal tages alvorligt, og ikke er noget kristne kan vælge at ignorere uden at det medfører problemer. Jeg har samtidig vist hvor de står henne i den danske oversættelse. Det i kursiv er citeret fra Hytten. Det med fed, er hvad bibelen siger om emnet.

1. Gud Fader blev korsfæstet sammen med Jesus. - Side 96.

Papa: *”Du må ikke tro at det valg min søn traf, ikke kostede os dyrt. Kærlighed efterlader altid et betydeligt mærke,” erklærede hun sagte og venligt. ”Vi var der sammen.”* (Mack undrer sig over at Papa har nogle sår på hendes håndled, som Papa her siger kommer fra korsfæstelsen (red.)) *Mack var overrasket. ”På korset? Vent nu lidt, jeg troede, du forlod ham – du ved: Min Gud, min Gud hvorfor har du forladt mig?.....*

(Papa svarer) ”Du misforstår mysteriet der. Uanset hvad han følte i det øjeblik, forlod jeg ham aldrig.”

Da Guds øje er rent og ikke tåler synd, siger Bibelen, og at Gud ikke ville se på sin enbårne søn, da han hang på korset og bar vor synd. (Habakuk 1:13; Matt. 27:46).

2. Gud siger i bogen at han er begrænset af sin kærlighed og derfor ikke kan udøve retfærdighed. - Side 101-102.

Bibelen erklærer, at Guds kærlighed og Hans retfærdighed er to sider af samme sag – på lige vilkår en del af Guds personlighed og af Guds karakter. (Esaj. 61:8)

3. På korset tilgav Gud hele menneskeheden, hvad enten de angrer eller ikke. Nogen vælger et fællesskab med Ham, men han tilgiver dem alle uden hensyn hertil. - Side 226-227.

Jesus forklarede, at kun de, der kommer til Ham, vil blive frelst. (Joh. 14:6)

4. Hierarkiske strukturer – hvad enten det er i kirken eller i regeringen – er af det onde. - Side 122.

Vor Gud er ordenens Gud. (Job. 25:2)

5. Gud vil aldrig dømme mennesker for deres synder. - Side 119.

Guds Ord inviterer igen og igen mennesker til at flygte fra Guds dom og tro på Jesus Kristus, Hans søn. (Rom. 2:16; 2. Tim. 4:1-3)

6. Der er ikke en hierarkisk struktur i guddommen, kun en cirkel af enhed. - Side 122.

Bibelen siger, at Jesus underordnede sig Faderens vilje. Dette betyder ikke, at den ene person er højere eller bedre end den anden; blot unik. Jesus sagde: ”Jeg er kommet for at gøre Hans vilje, som sendte mig. Jeg er her for at adlyde min Fader”. Jesus sagde også: ”Jeg vil sende jer Helligånden”. (Joh. 4:34, 6:44, 14:26, 15:26)

7. Gud underordner sig menneskelige ønsker og valg. - Side 146.

Jesus siger til Mack: *”Underordnelse handler ikke om autoritet, og det er ikke lydighed; det handler om et forhold bygget på kærlighed og respekt. Vi er faktisk underordnet dig på samme måde.”*

Det være langt fra Gud at underordner sig os. Jesus sagde: ”Smal er den vej, der fører til livet”. Vi må underordne os Ham i alle ting – til Hans ære og på grund af, hvad Han har udrettet for os. (Matt. 7:13-15)

8. På grund af kærlighed vil retfærdigheden aldrig ske fyldest. – Side 166.

Bibelen lærer, at når Guds kærlighed bliver afvist, og når frelses-tilbuddet bliver forkastet, må retfærdigheden ske fyldest. Ellers har Gud ladet Jesus Kristus dø på korset uden grund. (Rom. 3:22-26)

9. Jesus går sammen med alle mennesker på deres forskellige veje til Gud, og det betyder ikke noget, ad hvilken vej man kommer til Ham. - Side 183.

Jesus sagde: ” Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig.” (Joh. 14:6)

10. Gud er blevet fuldstændig forsonet med verden igennem Jesu død og opstandelse. - Side 194

For denne verden, som den er, går til grunde. (1 kor 7.31). Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham”. (Joh 1.10-11)

Jesus sagde: ” Den, der tror på Sønnen, har evigt liv; den, der er ulydig mod Sønnen, skal ikke se livet.” (Joh. 3:15; 3:36; 5:24; 6:40)

11. Bibelen er ikke troværdig, da den reducerer Gud til et stykke papir. - Side 65 (viser sig implicit flere andre steder i bogen, eksempelvis på side 134 og side 198, men de to steder kan dog fortolkes forskelligt.

Bibelen er indblæst af Gud. Der var ganske vist mange mænd sidenhen, der har sat pennen til papiret (så at sige), hver af forskellig profession og fra forskellig baggrund, men Helligånden indgød Guds ord i deres arbejde. Disse mænd skrev det samme budskab fra 1. Mosebog til Joh. Åbenbaring. (2. Tim. 3:16). Men det er ikke tilfældet for forfatteren af ”The Shack”, da det er et helt andet budskab den bog indeholder.

Note

Anmeldelse af bogen er skrevet af Cand.Oecon René Vester fra www.omvendelse.dk. René Vester kan kontaktes på info@omvendelse.dk. Der er copyright på teksten frem til afsnittet på side 4:”11 problematiske punkter”. Dvs at sidste del af anmeldelsen kan bruges uden kildeangivelse, mens første del af anmeldelsen frem til afsnittet ”11 problematiske punkter” kun må blive brugt med kildeangivelse. Det er dog ikke nødvendigt at få tilladelse til at citere eller genbruge anmeldelsen. Bare kildeangivelse er tydelig. Kilderne til denne anmeldelse er ”Hytten” af William Paul Young, udgivet af forlaget Boedal i 2008. 1.udgave, 1.oplag oversat af Steffen Boeskov. Alle bibelskriftsteder er hentet fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.